

3. Рішення Комітету з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (овернайту) платіжних систем від 31.12.2015 року № 657(зі змінами) // Національний банк України. Офіційне інтернет-представництво [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=26117625>

4. Долінський Л. Б. Оцінювання фінансової стійкості банківських установ в аспекті надійності депозитних вкладів / Л. Б. Долінський, Д. О. Першин. // БізнесІнформ. — 2015. — С. 233–239.

5. Методика рейтингового оцінювання для комерційних банків [Електронний ресурс] // НРА Рюрик. — 2015. — Режим доступу до ресурсу: http://www.rurik.com.ua/documents/methodology/metod_banks_Cut_final.pdf.

Домінова І. В.
*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

РИЗИКИ ЕЛЕКТРОННОГО БАНКІНГУ: СУТНІСТЬ ТА ФОРМИ ПРОЯВУ

На сьогодні найбільш поширеною формою обслуговування, яка характеризується високою динамікою розвитку, є електронний банкінг. Серед основних переваг електронного банкінгу — істотна економія часу за рахунок виключення необхідності відвідувати банк особисто і можливість цілодобового контролю власних рахунків. Проте поряд з очевидними перевагами система електронного банкінгу зумовила появу додаткових ризиків у банківському бізнесі, які при настанні ризикових подій можуть призвести до значних фінансових втрат для банків та їх клієнтів.

На даний момент не існує єдиної закінченої теорії ризиків електронного банкінгу, навіть у тих країнах, де історія розвитку електронного банківського бізнесу розпочалася набагато раніше, ніж в Україні.

До основних факторів, які підвищують рівень банківських ризиків за умов використання системи електронного банкінгу, можна віднести: «віртуальний» характер дистанційних банківських операцій; низька захищеність доступу до «відкритих» телекомунікаційних систем; висока швидкість виконання транзакцій; глобальний характер міжмережевої операційної взаємодії; участь компаній-провайдерів у реалізації послуг; можливість використання системи електронного банкінгу для незаконних дій [1].

Враховуючи особливості національної банківської системи, цей перелік варто доповнити ще такими факторами, як:

1) низький рівень обізнаності використання інноваційних технологій існуючими та потенційними клієнтами (особливо серед користувачів літнього віку);

2) недостатній рівень підготовки співробітників комерційних банків у питаннях забезпечення інформаційної безпеки та управління відповідними супутніми ризиками;

3) відсутність чіткого законодавчого регулювання процесу надання послуг через дистанційні канали.

За результатами проведеного аналізу та систематизації існуючих поглядів розроблено власну класифікацію ризиків електронного банкінгу (рис. 1).

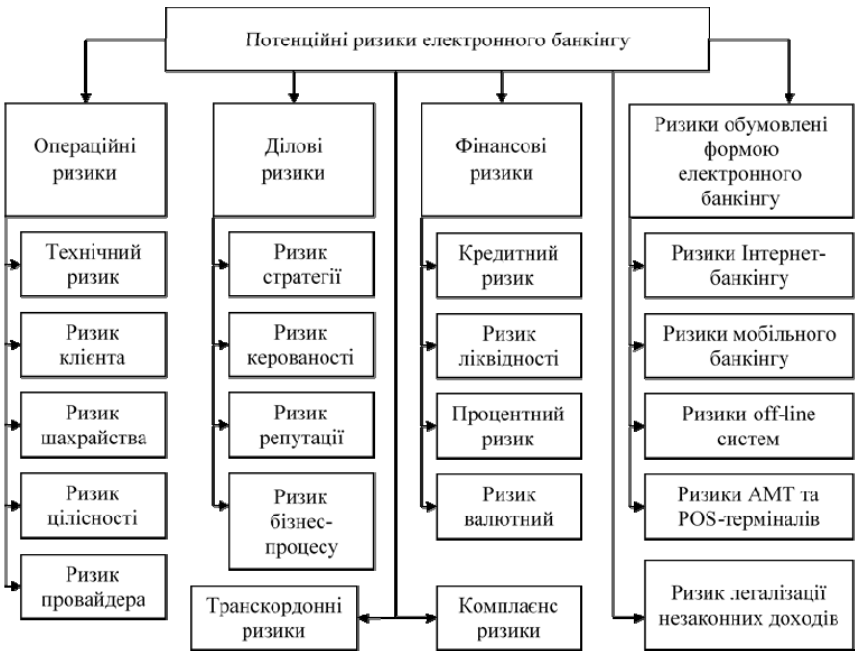

Рис. 1. Потенційні ризики електронного банкінгу

Існування вищезазначених факторів чинить значний вплив на розширення профілю операційного, юридичного, репутаційного, стратегічного ризиків та ризику ліквідності. Тому доцільним вважаємо розглянути сутність даних ризиків та дослідити їх специфіку в процесі функціонування електронного банкінгу.

Стратегічний ризик — можливі у перспективі фінансові втрати, що зумовлені невірними бізнес-рішеннями банківської організації, що призведе до неможливості досягнення нею своїх бізнес-цілей та/або надмірних затрат на впровадження і супроводження функціонуючих банківських технологій та автоматизованих систем.

Операційний ризик — можливі поточні або перспективні фінансові втрати, що зумовлені помилками при виконанні банківських операцій у результаті шахрайських дій по відношенню до кредитної організації, а також порушення безперервності дії її автоматизованих систем, за допомогою яких здійснюється електронне банківське обслуговування.

Юридичний ризик — можливі фінансові втрати, зумовлені порушенням банківською установою законодавчих та нормативних актів, що регламентують банківську діяльність, та/або законодавчою невизначеністю окремих аспектів надання банківських послуг.

Ризик репутації — ймовірно в перспективі фінансові втрати, зумовлені формуванням негативної суспільної думки про кредитну установу за умов порушення нею будь-яких обов'язків перед клієнтом.

Наступним ризиком, профіль якого значно розширюється в умовах використання технологій електронного банкінгу, є ризик ліквідності.

Під ризиком ліквідності в контексті функціонування електронного банкінгу розуміють можливі у перспективі фінансові втрати, що зумовлені нездатністю кредитної організації своєчасно та в повному обсязі виконати свої фінансові зобов'язання перед клієнтами за рахунок змін характеру управління ліквідністю в умовах відкритої мережевої взаємодії [1].

Отже, запровадження інноваційних форм дистанційного обслуговування не породжує нові ризики, а лише розширює профіль традиційних ризиків та створює нові джерела їх виникнення. До основних ризиків, профіль яких значно розширюється в умовах функціонування електронного банкінгу належать: стратегічний, операційний, правовий, репутаційний ризики та ризик ліквідності. Електронні форми обслуговування створюють низку специфічних причин, які провокують їх появу. Варто відмітити, що вищезазначені ризики тісно взаємодіють і є взаємозалежними, що вказує на важливість їх вчасної ідентифікації та подальшого управління ними.

Список використаних джерел

1. *Ревенков, П. В.* Управление рисками в условиях электронного банкинга [Текст]: Монография / П. В. Ревенков. — М.: Издательский дом «Экономическая газета», 2011. — 168 с.

Доценко Т. В.
Сумський державний університет

МОДЕЛЮВАННЯ НА ОСНОВІ ТЕОРЕТИКО-ІГРОВОГО ПІДХОДУ ЯК МЕХАНІЗМ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ

На сьогоднішній день актуальним є питання необхідності особистісно-професійного розвитку та реалізації персоналу, які висвітлюються в трактатах багатьох науковців. Під час проведення наукових досліджень було виявлено вагому роль професіоналізму фахівців, що спричинена рядом факторів, таких як: темпи науково-технічного прогресу; непрофесіоналізм робітників; наявність розбіжностей між вимогами до працівників і здатністю навчальної системи задовольнити існуючі потреби; високий попит на людей з творчим мисленням.

При вирішенні поставлених задач виникає потреба представлення певних процесів в узагальнюючому вигляді. Тобто постає необхідність розробки відповідних технологій ігрових моделей, які б надали можливість виявити закономірності підготовки та перепідготовки фахівців, комплексно дослідити бажані якості з урахуванням різних імовірнісних ситуацій майбутнього функціонування організації.

Термін модель означає систему об'єктів чи явищ, що відтворюють чи відображають певні властивості оригіналу, прототипу [5], а моделювання – це побудова моделей, їх дослідження. Під поняттям гра розуміють форму чи засіб спілкування між персоналом, що створюється в умовно побудованій системі, за певних умов, правил, процедур для досягнення цілі шляхом впровадження ігрового простору [2].

Ігромоделювання – один із основних засобів моделювання для професійного удосконалення та розвитку співробітника, це особливий механізм досягнення практичних, аналітичних, педагогіч-